

Sygn. akt IV CZ 27/11

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Ż. Ś.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji W. SA w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 lipca 2011 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie o kosztach procesu zawarte w wyroku
Sądu Apelacyjnego
z dnia 11 stycznia 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 11 stycznia 2011 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że podwyższył zasądzoną od pozwanego ubezpieczyciela kwotę dochodzonego zadośćuczynienia, uchylił pkt II tego wyroku (w którym oddalono powództwo w pozostałym zakresie), podwyższył zasądzoną od pozwanego kwotę tytułem nieopłaconych wydatków i rozstrzygnął o kosztach postępowania za instancję odwoławczą.

W zażaleniu strony powodowej na zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 11 stycznia 2011 r. rozstrzygnięcie w części, w której Sąd ten nie orzekł o zmianie należnych stronie powodowej kosztów za pierwszą instancję (pkt III wyroku Sądu Okręgowego) skarżący - powołując się na art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. - wnosił o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia w postaci modyfikacji pkt III wyroku Sądu pierwszej instancji i zasądzenie na rzecz powódki od pozwanego ogółem 10.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uzasadnieniu zażalenia wyjaśniono, że skoro powódka uzyskała w postępowaniu odwoławczym wyrok uwzględniający w pełni jej roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia, uzasadnione było odejście od zasady stosunkowego rozdzielania kosztów procesu i zasądzenie na rzecz powódki w całości należnych jej kosztów procesu wg norm przepisanych. Jednocześnie dokonano obliczenia wysokości kosztów procesu za postępowania przed Sądem pierwszej instancji.

Powstaje przede wszystkim zagadnienie dopuszczalności zażalenia powódki w świetle przepisu art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. Przepis ten jako przepis szczególny powinien być wykładany w sposób restryktywny. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że nie jest dopuszczalne zażalenie do tego Sądu na zawarte w wyroku sądu drugiej instancji postanowienie dotyczące kosztów procesu poniesionych przed sądem pierwszej instancji (por. np. postanowienie z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 45/10, OSNC 2010, z. 12, poz. 171). Niedopuszczalność zażalenia odnosi się także do takiej sytuacji, w której sąd

odwoławczy, zmieniając wyrok sądu pierwszej instancji, pozostawił niezmienione rozstrzygnięcie o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego, zawarte w wyroku sądu pierwszej instancji.

Wniesione zażalenie podlegało zatem odrzuceniu stosownie do art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 373 k.p.c.